

Roth László Későbbi Feleségével

Ezen a képen a leendő feleségemmel vagyok. A felvétel Ungváron készült, 1938-ban.

Az iskolát 1936-ban fejeztem be. A szüleim azt szerették volna, ha folytatom a tanulmányaimat, de én a saját lábamra akartam állni. Rábeszéltem apámat, hogy segítsen elhelyezkedni a Bercsényi étteremben pincértanulóként. Dolgozni akartam, és ezzel egyidejűleg az ungvári kereskedelmi iskolába járni. A kereskedelmi iskolában három évig tartott az oktatás. Azon a szakon, ahol a pincéreket képezték ki, az általános tárgyakon kívül még cukrászatot, hentes szakmát és szakácsmesterséget kellett tanulni. Fölvettek dolgozni a Bercsényibe, ahol apám főpincér volt. A másik főpincér egy magyar ember volt, akit Lantosnak hívtak. Váltásban dolgoztak, reggeltől ebédig apám, aztán ebéd után estig Lantosi, a következő héten pedig fordítva, akkor apám volt az esti műszakban. Így dolgoztak a pincérek is. Mivel én tanultam, csak reggeltől ebédig dolgoztam; este csak a tapasztalt pincérek dolgoztak. Összesen húsz ember dolgozott az étteremben, ebből hat-hét volt zsidó.

A munkahelyemen megismerkedtem egy szlovák lánnyal, Mária Lesinszkajával, aki Gorondról származott. Mária egy évvel idősebb volt nálam, 1921-ben született. Egyszerre helyezkedtünk el az étteremben. Mária először szakácstanuló volt, egy év múlva pedig szakács lett. Találkoogatni kezdtünk, egymásba szerettünk. Mindig egy váltásban dolgoztunk, ezért találkozhattunk munka közben is, munka után is. Mária keresztény volt. Sem az én szüleim, sem az övéi nem ellenezték, hogy találkozzunk és össze akarunk házasodni, amint a magunk lábára tudunk állni. Máriának sokan voltak testvérek: négy fiú és három lány volt. Mária volt a legidősebb, a többiek még otthon laktak. Az apja egy kőfejtőben dolgozott, az anyja háztartásbeli volt. Volt egy kis gazdaságuk: tehenük és egy kis földjük. Szegények voltak, és Mária szülei nagyon örültek, hogy a lányuk jó családba kerül. Úgy gondolták, hogy a zsidók a legjobb férfiak.

Amikor hazatértem a háború után a koncentrációs táborból, Ungvárra érkezésem után azonnal találkoztam Máriával. A három év alatt mindvégig várt rám. 1945 júliusában házasodtunk össze.

Zsidó esküvőnk persze nem volt. Az anyakönyvi hivatalnál bejegyeztettük a házasságot, estére pedig vendégeket hívtunk. Az esküvői vacsorát Mária szüleinél tartottuk.